

BPS

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18.04.07
nr. 2985
podpis.....

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**

Warszawa. 2007-04-17

DKOS – ZF/MT-0401-62/07

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

19.04.07
3699
Ch

Senatorski Tomasz Morsztyn

odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Czesława Ryszkę podczas 30. posiedzenia Senatu RP w dniu 29 marca 2007 roku (znak pisma: BPS/DSK-043-221/07), uprzejmie informuję:

Kwestie dalszej nauki ucznia gimnazjum, który ukończył 18 lat, reguluje ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.).

Art.15 ww. ustawy zawiera postanowienie, że obowiązek szkolny trwa do ukończenia gimnazjum, nie dłużej jednak niż do ukończenia 18 roku życia.

Natomiast artykuł 39 ustawy wskazuje, że dyrektor szkoły lub placówki może, w drodze decyzji, skreślić ucznia z listy uczniów w przypadkach określonych w statucie szkoły lub placówki. Skreślenie następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej, po zasięgnięciu opinii samorządu uczniowskiego. Przepis ten dotyczy uczniów nie objętych obowiązkiem szkolnym, ma zatem zastosowanie w opisanych przez Pana Senatora przypadkach.

Przedstawione wyżej przesłanki wskazują, że w stosunku do pełnoletniego ucznia gimnazjum, który sprawia poważne kłopoty wychowawcze istnieje możliwość, po wyczerpaniu wszystkich środków wychowawczych przewidzianych w statucie szkoły, skreślenia z listy uczniów. Przepis ten nie określa terminu, w którym uczeń może być skreślony z listy uczniów. Warunkiem niezbędnym do podjęcia takiej decyzji jest ukończenie przez ucznia 18 lat.

Szkoła nie ma obowiązku przyjęcia ponownie ucznia pełnoletniego, który został skreślony z listy uczniów. Uczeń powinien sam znaleźć szkołę, w której będzie mógł kontynuować naukę.

Przytoczone w piśmie spostrzeżenia wskazują na błędną interpretację przez szkoły tego zapisu lub zaniechanie wprowadzenia w statutach szkół rozstrzygnięć w tym zakresie.

Wszelkie działania edukacyjne i wychowawcze mają swoje odzwierciedlenie w statutach szkół. Precyzyjne zapisy prawa wewnątrzszkolnego powinny przewidzieć wszystkie sytuacje występujące w danym typie szkoły, a ujęcie ich w formie norm zaakceptowanych przez organy szkoły, daje przekonanie, iż są obowiązujące dla wszystkich zainteresowanych,

także uczniów pełnoletnich. Nie są oni objęci innymi uregulowaniami niż pozostali uczniowie danego typu szkoły.

Ważnym aspektem w przedstawionych zagadnieniach jest sprawa odpowiedzialności rodziców (prawnych opiekunów) za wychowanie, w tym edukację, dziecka.

Zgodnie z art. 18 ww. ustawy rodzice dziecka podlegającego obowiązkowi szkolnemu obowiązani są między innymi do:

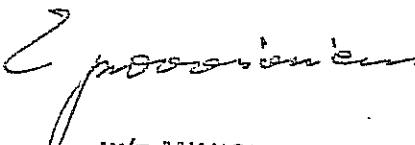

- zapewnienia regularnego uczęszczania na zajęcia szkolne,
- zapewnienia dziecku warunków umożliwiających przygotowanie się do zajęć szkolnych,
- powiadomienia organów gminy o formie spełniania obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki przez młodzież w wieku 16-18 lat i zmianach w tym zakresie.

Niespełnienie obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki podlega egzekucji w trybie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W przypadku notorycznego uchylania się rodziców od wypełniania swoich obowiązków rodzicielskich, polegających na zapewnieniu dzieciom możliwości kształcenia się, można rozważyć możliwość wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o ograniczenie praw rodzicielskich w tym zakresie.

W przypadku dziecka pełnoletniego rodzice, zgodnie z art. 133 §2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Natomiast art. 135 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego precyzuje, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Informacje o postępach i trudnościach ucznia pełnoletniego, który samodzielnie nie utrzymuje się, mieszczą się w ciężącym na rodzicach obowiązku osobistego starania się o jego wychowanie.

Istotnym zagadnieniem w przedstawionych sprawach jest wspieranie rodzin w rozwiązywaniu problemów wychowawczych. W systemie instytucji oświatowych placówkami, które wspierają rodzinę są poradnie psychologiczno – pedagogiczne. Zadaniem poradni jest udzielanie bezpośredniej, wielozakresowej pomocy i wsparcia dzieciom i młodzieży, a także rodzicom, nauczycielom i wychowawcom. Oddziaływania poradni koncentrują się m.in. na: pracy z uczniem i rodziną w formie psychoterapii, psychoedukacji, doradztwie, interwencji w środowisku ucznia, działalności profilaktycznej. Wczesne rozpoczęcie pracy z uczniem i jego rodzicami (prawnymi opiekunami) na pewno pozwoliłoby uniknąć wielu problemów wieku dojrzewania, z którymi musi zmierzyć się nie tylko uczeń, ale także rodzina, szkoła, społeczeństwo. Obrazem ilustrującym skalę potrzeb w tym zakresie jest liczba dzieci i młodzieży, którym poradnie psychologiczno - pedagogiczne udzieliły pomocy w 2006 roku na terenie całego kraju. Wynosi ona 1 218 282, co stanowi 13,23% całej populacji.

w/z MINISTRA
SEKRETARZ STANU

Sławomir Kłosowski